

Vítěz surfařských závodů

Internetové prohlížeče

S rychle se rozšiřujícím internetem se browsery neboli prohlížeče stávají nejpoužívanějšími počítačovými programy. Stále se tak zvyšují i nároky kladené na tyto aplikace.

Text: Petr Kratochvíl,
petr.kratochvil@vogelburda.cz

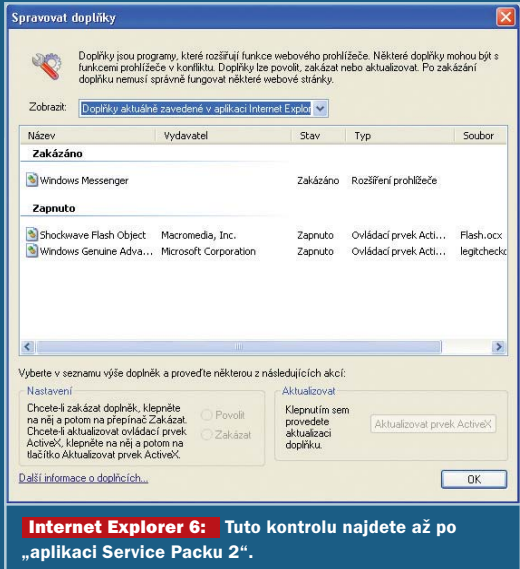
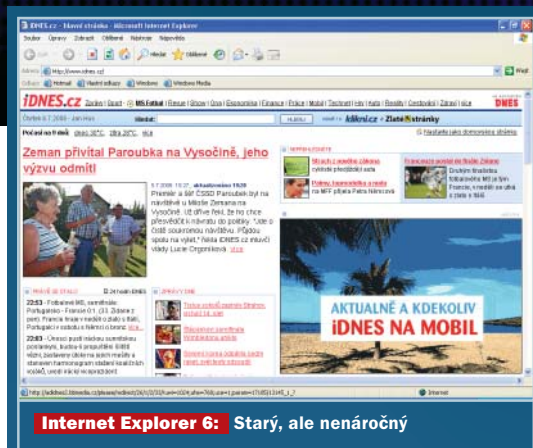
VÍTEŽ TESTU

Z hlediska čísel jasně vítězí Opera: je nejrychlejší a v základní verzi nabízí nejvíce funkcí, které nejsou vykoupeny nižší stabilitou. Je tu však malé „jenže“ – její problémy na některých serverech vás stejně donutí nainstalovat si druhý browser. A pokud není váš počítač žádná „ořezávátka“, měl by tím druhým vyvoleným být Firefox. Pro svou neuvěřitelnou nabídku rozšíření si to zaslouží. Pro stabilní chod pak sice budete muset delší dobu testovat a prozkoumávat diskusní fóra, ve finále však dostanete prohlížeč s možnostmi, o jakých se vám ani nezdálo...

Na počátku rozvoje internetu (tedy přesněji sítě WWW) byly browsery neohrabanými programy, jejichž „vrcholným číslem“ bylo zobrazení obrázku ve formátu gif. Současné surfařské náčiní už hraje úplně jinou ligu: nejenže dokáže přehrát a zobrazit téměř vše, ale i samotný browser dokáže nahradit celou řadu jiných programů (ftp klienta, kalendář, P2P klienta). Možnosti moderních browserů jsou zkrátka natolik rozsáhlé, že jejich výběr už nemůže probíhat způsobem „Nemám rád tenhle“ nebo „Jé, to je hezká lišta“, ale naopak namáhavým zkoumáním schopností a možností všech kandidátů. A díky tomu, že dominantní postavení Internet Exploreru mizí a na síti se objevují noví a noví hráči, je opravdu z čeho vybírat. Ale ani zvo-

NAJDETE NA **CHIP DVD**

- **Firefox 1.5.0.4 CZ** freeware www.mozilla.cz
- **Opera 9.0 CZ** freeware www.opera.com
- **Internet Explorer 7.0 Beta3** freeware www.microsoft.com

Internet Explorer 6: Tuto kontrolu najdete až po „aplikaci Service Packu 2“.

→ lení prohlížeče, který vám bude vyhovovat, neznamená konec vašeho trápení. Stačí se podívat na internetové diskuse, kde fanoušci Opery urážejí přívržence Firefoxu, aby se pak obě skupiny společně posmívaly uživatelům Internet Exploreru, kteří nad alternativu „ohrnují nos“.

Proč test?

Příznám se, že nepatřím mezi ortodoxní příznivce žádného z populárních browserů – používám podle svých potřeb vždy ten, který mi v současné situaci nabídne právě to, co potřebuji. S příchodem Internet Exploreru 7 a Opery 9 se však vynořila otázka, zda by se alespoň jeden z nich nedokázal stát plnohodnotným nástrojem pro mé každodenní surfování. Rozhodl jsem se vystavit všechny browsery požadavkům, které na ně běžný uživatel klade při každodenním surfování. Je zde však nutné zdůraznit slovo „běžný“. Existují totiž specifické skupiny uživatelů (například vývojáři), jejichž požadavky se poměrně výrazně liší od „zbytku světa“. Výsledkem testu tedy bude „pouze“ nejlepší browser pro běžné surfování.

Internet Explorer 6

Internet Explorer je naprosto zbytečně představovat. Je s námi již více než 10 let, takže ho zná už i jeho největší nepřítel. Jeho výhodou a zároveň prokletím je těsné propojení se samotným operačním systémem. To mu totiž nejen dává rychlost a ovladatelnost, ale zároveň ho to i vystavuje nebezpečí v podobě děr a zranitelností. Ano, právě bezpečnost je jednou z hlavních slabín Internet Exploreru. Surfovat s ním do „nebezpečnějších vod“ je přímo sebevražda – spyware do něj proniká jako horký nůž do másla. Ve spojení s kvalitním firewallem a antispywarovým programem lze sice toto nebezpečí zmírnit, ani tak však nelze tento prohlížeč označit za bezpečný. Pokud navíc používáte IE ve starším operačním systému (W98, ME), kde není a dispozici Service Pack 2, je už tak bídná výbava ochuzena o další služby.

Dalším problémem Internet Exploreru je obtížná přístupnost nebo nepraktičnost některých funkcí. Ať už se jedná o mazání stop (cache, cookies...), organizaci „oblíbených položek“, nebo práci s „historií“, vždy je tento prohlížeč z testovaných browserů nejhorší.

INTERNET EXPLORER - JAK ŠEL ČAS

Zdá se to jako chvilka, ale Internet Explorer je na světě už déle než deset let. Poprvé se objevil v systému Windows 95, kde jste ho mohli najít v Internet Jumpstart Kitu v Microsoft Plus! pro Windows 95. Internet Explorer se objevil ve chvíli, kdy Netscape Navigator ovládal internet a kdy browseru od Microsoftu (který navíc zdaleka nedosahoval kvalit Netscapu) nedával nikdo příliš mnoho šancí. Primitivní browser, zvládající jen text a obrázky ve formátech gif a jpg (oba navíc za pomoci externích aplikací), se zdál jako výstřel do tmy. Microsoft se však nehodlal vzdát a za neuvěřitelné tři měsíce nabídl vylepšenou verzi browseru, označenou jako 2. Druhý produkt již nabízel podporu SSL, rámu, cookies a jednoduchou čtečku newsgroups.

První úspěchy a smutný konec

Třetí verze, představená o rok později, už začínala naznačovat, jak moc se Microsoft snažil dohnat to, co zameškal. Jeho browser se konkurenčnímu Netscapu sice stále ještě nevyrovnal, ale už se mu také nikdo nesmál.

Internet Explorer 3 nabízel navíc e-mailového klienta (Internet Mail), Windows Address Book a čtečku News.

Díky zavedení technologie ActiveX navíc dokázal přehrát zvuk ve formátu midi a zobrazit obrázky ve formátech jpg a gif.

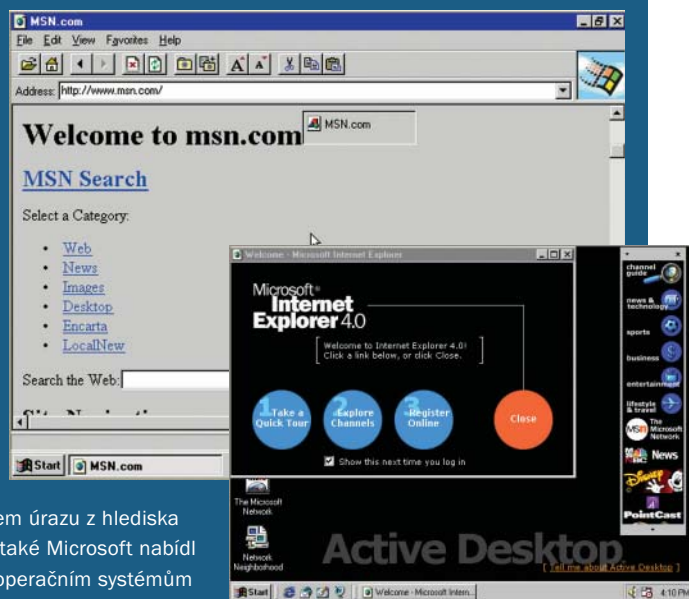
Nutno ovšem podotknout, že technologie ActiveX se

později stala kamenem úrazu z hlediska bezpečnosti. Poprvé také Microsoft nabídl svůj prohlížeč jiným operačním systémům – tato verze Internet Exploreru byla dostupná pro Macintosh. Další verze v té době již oblíbeného prohlížeče nabídla celou řadu inovativních prvků, ovšem za cenu stability. V této době už také probíhala tzv. válka prohlížečů: v ní se Netscape a Internet Explorer předháněly, který z nich nabídne uživatelům zajímavější vlastnost, často však s ignorováním standardů. Pátá verze prohlížeče už nepřinesla nic zvláštního a měla šanci stát se nejpopulárnější. Lepší možnosti nastavení

a pokus o lepší bezpečnost, to jsou směry, jimiž se ubírala jak pátá verze, tak i verze 5.5 (ta se objevila o půl roku později). Šestá verze browseru už byla zaměřena především na bezpečné surfování, tento úkol však (jak si každý z nás může vyzkoušet) nebyl splněn. Začal velký záplatovací závod, a zatímco se opět začínají objevovat konkurenční browsery (nabízející lepší funkce), Microsoft vydává jednu opravu za druhou. Výrazným krokem k bezpečnosti je až tzv. Service Pack 2, který kromě lepší bezpečnosti konečně nabídl i některá uživatelsky příjemná vylepšení (například blokování vyskakovacích oken).

Internet Explorer:

- 1.0 – srpen 1995;
- 2.0 – listopad 1995;
- 3.0 – srpen 1996;
- 4.0 – říjen 1997;
- 5.0 – březen 1999;
- 5.5 – červenec 2000;
- 6.0 – říjen 2001.

Pokud máte chuť si zavzpomínat, můžete si starší verze Internet Exploreru vyzkoušet. Na adrese <http://browsers.evolvt.org/?ie/> najdete archiv se staršími verzemi tohoto browseru (a to pro celou řadu operačních systémů). Zvědavější uživatelé si mohou vyzkoušet i jiné browsery (<http://browsers.evolvt.org/>). Další informace o historii Internet Exploreru najdete i na www.microsoft.com/windows/WinHistoryIE.aspx a <http://support.microsoft.com/kb/164539>.

➔ Zbytečný program?

Je tedy šestá verze odsouzena k zániku? Podle mého názoru nikoliv – ve chvíli, kdy potřebujete na pomalejším počítači nenáročný nástroj na prohlížení základních webů, nenajdete lepšího kandidáta. Viditelně nejrychlejší byl především na „starších strojích“. Při srovnání Firefoxu a IE6 na PC s Celeronem 366 a 64 MB RAM (a W98) byl IE6 dvakrát rychlejší nejen při startu, ale i při samotném surfování. Další jeho paradoxní výhodou je minimum nabízených funkcí. Zatímco v Opeře začátečník neví, na co dřív kliknout, a její nastavení je komplikované i pro zkušenější uživatele, s Internet Explorerem si poradí každý, kdo ví, jak vypadají Windows. Pokud bych tedy měl určit místo pro IE6, byl by to starší počítač začátečníka, který si chce na internetu přečíst „své noviny“ a zjistit, jaké bude počasí. Pro tyto účely je tento browser ideální.

➔ Překvapivá možnost

Existují tisíce lidí, kteří na Internet Explorer nadávají, a existují stovky tisíc lidí, kterým

nevychovuje, ale najde se i pár odvážlivců, kteří s tím chtějí něco dělat. Ne, nemám na mysli ty, kteří přešli na Firefox, ale ty, kteří vytvořili MyIE2. Tento freewareový produkt (nyní se nazývá Maxthon) využívá jádro Internet Exploreru a přidává pokročilé funkce. Použití jádra IE sice nepříznivě ovlivňuje bezpečnost browseru, ale umožňuje nabídnout relativně vysokou rychlost. Maxt-

hon navíc nabízí řadu pokročilých funkcí, o kterých se uživatelům klasického Internet Exploreru ani nezdálo. Browser obsahuje např. surfování v panelech, tzv. gesta myši (ovládání browseru pomocí pohybů myši) a filtr obsahu. To ve spojení s rozsáhlejšími možnostmi nastavení udělalo z MyIE2 téměř konkurenceschopný prohlížeč. K dispozici byla i čeština, takže nic nebránilo jeho masovému rozšíření. Ovšem ani Maxthon, ani žádná jiná z řady nadstaveb, kterých se objevilo ještě několik, na poli browserů příliš nezazářily.

Firefox

Nejzřetlivějším kandidátem na titul ideální browser se dlouho zdál Firefox. Tento program, jehož kořeny sahají až k Netscapu, nabídl přesně to, co uživatelé chtějí – bezpečnost, jednoduchost a možnosti rozšířo- ➔

INTERNETOVÁ HISTORIE

Zdá se to až neuvěřitelné, ale historie internetu a internetových prohlížečů se začala psát před více než třiceti roky. Na konci roku 1969 byl zprovozněn první zárodek sítě ARPANET, předchůdce dnešního internetu. Zpočátku šlo pouze o vojenský projekt lokálního významu, ale poté, co se k němu o čtyři roky později začaly připojovat další země, stala se síť ARPANET zárodkem obrovské sítě. Je paradoxem, že teprve v 80. letech se začaly vyvíjet protokoly a standardy, které v současné době tvoří neměnné jádro internetu. Například protokol TCP/IP byl pevně zaveden až v roce 1980 a systém DNS spatřil světlo světa ještě o čtyři roky později.

Hurá na internet

Nejbouřlivější rozvoj zažíval „historický internet“ na počátku osmdesátých let. Tehdy počet „zasíťovaných“ počítačů skokově vzrostl o několik řádů (z tisíců na miliony). Objevilo se také rozdělení na jednotlivé „podsíťe“, které umožňovalo lepší koordinaci celé sítě. V roce 1992 vznikla síť EARN (European Academic and Research Network), EUNET (European Unix Network) a anglická síť JANET (Joint Academic Network). V té době se také začínalo pracovat na vytvoření páteřních sítí,

které v budoucnu měly nést hlavní zátěž při výměně informací. Jako perličku lze uvést, že v roce 1986 nabízela například americká „páteř“ rychlost 56 kb/s.

Pavučina

Skutečný význam dal internetu až Tim Berners-Lee, pracovník sekce elementárních částic ve středisku CERN v Ženevě. Toto středisko (jako jeden z mála úřadů připojených k internetu) mělo problémy s organizací a výměnou dokumentů. Berners-Lee dokázal vytvořit pro místní intranet systém pro sdílení informací, v současné době nazývaný hypertext. Později dokonce vytvořil program umožňující tvorbu jednoduchých textových stránek.

Genialita tohoto nápadu spočívala v křížových odkazech (dnes jim říkáme hypertextové). Do dokumentu totiž Berners-Lee umístil speciální značku, představující odkaz na dokument, který se mohl nacházet na druhém konci zeměkoule. Po kliknutí na značku se tento dokument načel.

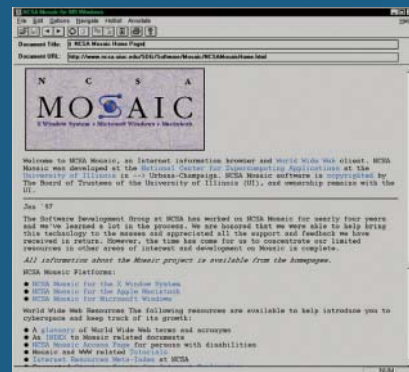
Tento nápad umožňoval nejen snadnou výměnu informací vědcům z celého světa, ale i zpřístupnění obrovského množství informací laikům, neboť ti se nevyznali ve složitých komunikačních programech.

Hypertext

Už v roce 1980 vytvořil Tim Berners-Lee svůj první hypertextový systém „Equire“, vzor pro budoucí internetový hypertext. Vlastní jazyk HTML byl založen na mezinárodně schválené metodě pro formování textu (SGML – Standard Generalized Mark-up Language), která určovala způsob strukturování a definování jednotlivých prvků dokumentu (odstavce, nadpisy).

O něco později zaujal tento nápad vědce v USA a ti na univerzitě v Illinois vytvořili vlastní prohlížeč určený pro prohlížení stránek vytvořených pomocí HTML.

Tento prohlížeč nazvali Mosaic a vytvořili verze pro nejdůležitější operační systémy ➔

→ vání pomocí plug-inů.

Zajímavý byl i postupný nárůst popularity – první testovací produkt jménem Phoenix příliš zájmu nezbudil, jeho nástupce Firebird už na tom byl lépe, ale teprve Firefox (od verze 0.8) vyvolal vlnu zájmu, o kterém se žádnému jinému freewaru prozatím ani nesnilo. Současná aktuální verze 1.5 odstraňuje většinu výtek, které k předchozím verzím měli odborníci, a nabízí surfařům přesně to, co potřebují. Přednosti jsou tedy jasné: surfování v panelech, rychlé a praktické hledání, blokování reklamních prvků a přehledné ovládání.

Nikoliv bez chyb

Co ale Firefoxu brání stát se jedničkou mezi browsery? Znamé a kritizované jsou chyby při uvolňování paměti, ovšem z mého hledis-

ka je „zakopaný pes“ někde jinde. Na obou testovacích strojích jsem měl problémy s „rychlostí“. To, že první start trvá věčnost (například ve srovnání s IE), bych dokázal pochopit, naprosto mi ale uniká, proč i přepínání mezi jednotlivými panely je o poznání pomalejší než například v Opeře. V některých případech bylo dokonce rychlejší přepnutí mezi okny IE6 než mezi panely ve Fire-

foxu. Druhým kamenem úrazu jsou rozšíření. Nenáročnému surfaři postačí i základní verze Firefoxu. Většina čtenářů Chipu však bude hledat rozšíření, která dokážou vytvořit z Firefoxu nástroj i pro nejnáročnější. Jenže ne každé rozšíření je na stejné úrovni jako browser. Při testování se občas stávalo, že browser padal, a ani jeho rychlost nepatřila k nejvyšším.

- (Unix, Macintosh, Windows) té doby (1993). O něco později se začaly jako houby po dešti objevovat i další produkty – Viola (Unix), Alpha (Macintosh), Lynx (DOS). Pro lepší pochopení je ještě nutné podotknout, že šlo o prohlížeče čistě textové. V této době se také začaly objevovat první snahy o vylepšení HTML, ty však bohužel vedly ke zmatkům a k chaosu. Tvůrci každého ze zmiňovaných programů se totiž rozhodli přidat k HTML to, co tam (podle nich) chybělo. Vznikala různá nekompatibilní vylepšení a ta vyústila v nutnost vytvořit jediný standard, který budou dodržovat všichni. V létě roku 1994 byla založena firma Mosaic Communications, která (přejmenovaná na Netscape Communications) před Vánoci 1994 představila nový webový prohlížeč Netscape Navigator. Ten se stal okamžitě hitem a firma Netscape Communications se tak stala tvůrcem dominantního prohlížeče – v roce 1995 ovládl více než tři čtvrtiny trhu.

Útok Microsoftu

Na konci roku se objevil malý browser s názvem Opera, který se pokusil prorazit na internetu ovládaném Netscapem. To se mu nepodařilo, ovšem v té době se na bojišti

objevil další vyzývatel. Firma Microsoft vydala revoluční verzi svého operačního systému (Windows 95) a její součástí se stal nový browser s názvem Internet Explorer.

Tento internetový prohlížeč byl zpočátku pouze pro smích, Microsoft však na něm tvrdě pracoval a každá z dalších verzí byla o třídu lepší. Navíc Microsoft šel cestou rozšiřování schopností Internet Exploreru, a to i za cenu toho, že bořil standardy. Přidáváním vlastních HTML značek a zavedením ActiveX vytvářel Microsoft zmatky, které vedly k rozdělení surfařů na dva proudy. Výsledkem byla tzv. válka browserů, která logicky mohla mít pouze jediného vítěze. Peníze, rychlý vývoj a především integrace Internet Exploreru do operačního systému odsunuly Netscape Navigator na smetiště dějin.

Jednou jsi dole...

Během několika dalších let vymazal Internet Explorer prohlížeč Netscape Navigator z povrchu zemského. Navíc byl ukončen vývoj prohlížeče Mosaic a zdálo se, že se Internet Explorer stane jediným vládcem internetu. Těsně po přelomu tisíciletí se však s rozvojem internetu začínaly objevovat i první závažné bezpečnostní problémy.

A protože Microsoft, ukolébán vítězstvím nad Netscapem, zaspal dobu, začala se jeho pozice povážlivě kývat. Nejprve přišlo několik úderů v podobě bezpečnostních děr (které se objevují dodnes), posléze se na scéně objevili dva významní konkurenti – Opera a Firefox. Opera byla určena především pro zkušenější uživatele (zpočátku nebyla poskytována zdarma), a tak vyvolala zájem jen u odborníků. Firefox, od počátku koncipovaný jako internetový prohlížeč pro masu, se stal okamžitě hitem a pomalu, ale jistě začal vytlačovat Internet Explorer. V posledním dějství tohoto souboje se objevuje nová verze znovuzrozené „bezplatné“ Opery a světlo světa spatřila i zajímavá beta verze Internet Exploreru 7.

➔ Jak tedy ohodnotit Firefox? V případě, že máte rychlejší počítač s minimálně 512 MB RAM a netoužíte po exotických rozšířeních, je pro vás tento browser ideální volbou. Kromě přehlednosti a šikovných funkcí vám nabídne i požadovanou bezpečnost.

Opera

Nová Opera patřila k nejočekávanějším novinkám tohoto léta. Až donedávna totiž „hyzdily“ browser reklamní bannery a teprve po úplném „uvolnění“ na sebe Opera strhává větší zájem i mezi méně zkušenými uživateli. Jen samotný seznam novinek by zabral celou stránku, a tak se jen ve stručnosti zmíníme o těch nejpraktičtěších funkcích. Nejzajímavější novinkou pro náruživého surfaře jsou náhledy stránek. Ve chvíli, kdy máte v browseru otevřeno deset oken a už dávno nevíte, co které obsahuje, stačí v Opeře najet nad panel a ihned se objeví náhled stránky „skryté“ v panelu. Jedním z největších lákadel bude pro mnohé uživatele integrovaný klient BitTor-

rent. V době, kdy filmové a hudební společnosti pořádají hony na cokoli, co zavání P2P, se Opera odhodlala pro přímou podporu BitTorrentu. Jednou ze slabin předchozích verzí bylo vyhledávání. „Devítka“ je v tomto ohledu o třídu lepší, a to jak z hlediska praktičnosti vyhledávacího dialogu, tak i z hlediska možnosti přidávání oblíbených vyhledávačů. Posledním hitem nové verze by se mohly stát tzv. widgets. Jde o programky, které využívají renderovacího jádra Opery a mohou nabízet šikovné funkce. Vyzkoušejte si je sami na widgets.opera.com.

Proč ano?

Pokud se podíváte na jakoukoliv diskuzi mezi uživateli Firefoxu a Opery, budou hlavním tématem hádek schopnosti Firefoxu s rozšířeními a originální Opery. Příznivci Opery tvrdí, že většinu šikovných funkcí, které lze do Firefoxu přidat pomocí rozšíření, nabízí Opera „již v základu“. Přiznám se, že od „deváté verze“ jsem ochoten se pod toto tvrzení podepsat. Klasickým příkladem může být blokování obsahu. Nová Opera umožňuje blokovat například reklamu jako

populární AdBlock ve Firefoxu. Podobně je tomu také například u informací o stahování – to, na co ve Firefoxu potřebujete rozšíření, zde zvládne panel s názvem Přenosy. Navíc zde jednoznačně víte, že všechny ty funkce nejsou vykoupeny menší stabilitou nebo potenciálním bezpečnostním rizikem. To, co nepotřebujete, vám nikde nepřekáží a přitom je to dostupné na jedno kliknutí.

Nekulturní Opera

Pokud jste nyní připraveni odinstalovat Firefox a ikonu Internet Exploreru přesunout do koše, měli byste vědět, že ani Opera není úplně bez chybičky. Starou bolestí jsou problémy se zobrazováním některých webů (vyzkoušejte například mapy na Centrum.cz), kde nepomáhá ani změna identifikace. Po instalaci na „použivaný“ počítač byla navíc Opera silně nestabilní – po několika kliknutích tuhnula a pomáhal jen restart browseru. Průvodním jevem byly ve většině případů nenačtené obrázky, někdy jen na korektně zobrazené stránce přestaly reagovat odkazy. Po nainstalování na podobně „zaneřáděný“ počítač se problémy opakovaly. Mezi dalšími drobnostmi, které mi vadily, bylo například nevýrazné rozlišení aktivního okna nebo zoomování celé stránky (a nikoliv jen písma). I přes tyto výtky lze však Operu označit za nejnadějnější browser z testované čtveřice. Pokud budou v některé z blízkých verzí opraveny drobné chybičky, má šanci stát se stejným hitem, jakým je Firefox. Jestliže vás Opera zaujala, zkuste se podívat na některý z českých webů, které se jí zabývají (doporučujeme www.operacesky.net nebo <http://opera.aktualne.cz>).

Internet Explorer 7

Hned v úvodu je nutné zdůraznit, že ačkoliv nová verze Internet Exploreru nabídla celou řadu zajímavých funkcí, ty klíčové jsou vázány na Windows Vista. Ve Windows XP jde jen o „lepší IE6“, který oslní jen ty, kdo v životě neviděli Firefox nebo Operu. ➔

Opera 9: Občas browser překvapivě „tuhne“ a pomohli až restart.

Internet Explorer 7: Při instalaci „sedmičky“ si opravdu užijete.

	MOZILLA FIREFOX	OPERA 9	IE 6	IE7
VERZE	1.5.0.4	8502	6.0.2900	-
SYSTÉMOVÉ NÁROKY				
V PAMĚTI 1 (MB)	30	32	36	35
V PAMĚTI 3 (MB)	39	44	64	40
PO SURFOVÁNÍ (MB)	63	50	54	50
PRVNÍ START (s)	9,8	9,6	7,2	8,1
FUNKCE				
BLOKOVÁNÍ REKLAMY	•	•	-	•
SURFOVÁNÍ V PANELECH	•	•	-	•
PŘEHLEDNÝ DOWNLOAD	rozsíření	•	-	•
ODSTRANĚNÍ STOP	•	•	částečně	•
SNADNÉ HLEDÁNÍ	•	•	-	•
ROZŠÍŘENÍ (PLUG-INY)	•	•	-	-
SKINY	•	•	-	-
PHISHINGOVÝ FILTR	-	-	-	•

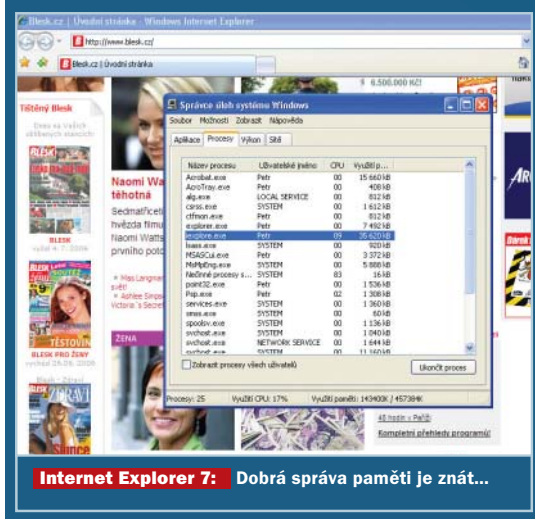
➔ Hned na úvod vám zkazí náladu instalace. Zatímco u ostatních browserů máte po pár kliknutích hotovo, nový Internet Explorer vás donutí k ověření pravosti operačního systému a poté ještě dlouho stahuje „update“ z webu. Na čtyřmegabytové lince jsem čekal téměř pět minut.

To je ale poslední nepříjemnost. Samotné surfování je rychlé a díky dobré ovladatelnosti i příjemné. Surfování v panelech, náhledy stránek, geniální tisk nebo phishingový filtr – to jsou drobnosti, které vrací Internet Explorer zpět mezi elitu. Některé funkce sice nejsou tak propracované jako u Firefoxu nebo Opery (například otvírání více stránek najednou) a některé zcela chybí (blokování reklamy, správce stahování), i tak jde však o výrazný krok vpřed. Vše co potěšující lze označit systémové nároky – samotné okno sice zabere poměrně dost paměti, ovšem s přibývajícimi okny i délkou surfování zůstává paměť relativně volná.

Co chybí?

Ačkoliv Microsoft na novém browseru opravdu zapracoval, ani tato verze nenabídne tolik funkcí jako Opera nebo zásuvné moduly jako Firefox, a zůstává tedy „jen vylepše-

ným“ IE6. Troufám si odhadnout, že většina uživatelů, kteří si nový IE7 vyzkouší, se vrátí zpět ke konkurenci. Otázkou ovšem zůstává, jak si proti konkurenci povede verze spojená s Windows Vista. Já osobně bych jí dával mnohem větší šance. ■ ■ ■

JAK JSEM TESTOVAL

Test browserů probíhal na dvou počítačích. Prvním testovacím strojem byl notebook s PIII 800 MHz a 128 MB RAM. Browsersy zde byly nainstalovány na „čistý“ systém Windows XP SP2. Druhým strojem byl Celeron 2,3 GHz s 256 MB RAM, přičemž instalace proběhla na již „používaný“ počítač se stejným OS jako v prvním případě. V obou případech byly testovány nejnovější verze browseru (k 3. 7. 2006) a s implicitním nastavením. Vždy také šlo o „holé verze“ bez jakýchkoliv plug-inů, zásuvných modulů nebo skinů. Všechna měření byla prováděna pouze na čistém systému, a to pětkrát, přičemž nejhorší a nejlepší hodnoty byly škrtnuty. V tabulce pak najdete průměr ze tří zbývajících měření. Zaměřil jsem se na rychlost, stabilitu a komfortní surfování. Při měření zabrané paměti jsem nejprve měřil browser s jednou otevřenou stránkou, poté se třemi, a dlouhodobé měření proběhlo na přesně definované sekvenci stránek. Při výběru funkcí jsem oslovil deset kolegů a známých, kteří často pracují s internetem, a požádal je, aby mi napsali seznam deseti nejdůležitějších (pro ně) funkcí, které by měl dobrý browser mít. Seznam osmi nejžádanějších najdete v tabulce.